

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jakuba Camrdy a soudců Mgr. Ondřeje Mrákoty a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci žalobce: **A. H.**, proti žalovanému: **Krajský soud v Brně**, se sídlem Brno, Rooseveltova 16, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 26. 1. 2015, č. j. 62 A 117/2014 - 31,

t a k t o :

- I. Řízení **s e z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhal zrušení shora označeného usnesení Krajského soudu v Brně. Stěžovatel spolu s podáním kasační stížnosti nezaplatil soudní poplatek a rovněž nedoložil splnění podmínky zastoupení advokátem podle § 105 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Nejvyšší správní soud stěžovatele vyzval usnesením ze dne 25. 2. 2015, č. j. 5 As 36/2015 – 25, ke splnění poplatkové povinnosti, což však stěžovatel neučinil, a požádal o osvobození od soudních poplatků a ustanovení advokáta. Usnesením ze dne 7. 4. 2015, č. j. 5 As 36/2015 – 43, Nejvyšší správní soud stěžovateli nepřiznal osvobození od soudních poplatků a zástupce z řad advokátů mu neustanovil. Současně byl stěžovatel v uvedeném usnesení vyzván ke splnění poplatkové povinnosti a byl poučen o právních následcích jejího nesplnění. Usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 24. 4. 2015; stěžovatel ve stanovené lhůtě soudní poplatek neuhradil.

Podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, vzniká poplatková povinnost podáním kasační stížnosti. Podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích, nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této

lhůty soud řízení zastaví. Podle § 47 písm. c) s. ř. s., soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon.

Stěžovatel ve lhůtě stanovené soudem ani následně soudní poplatek nezaplatil, Nejvyššímu správnímu soudu proto nezbylo, než řízení podle § 47 písm. c) s. ř. s. ve spojení s § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, zastavit.

S ohledem na skutečnost, že Nejvyšší správní soud řízení o kasační stížnosti stěžovatele zastavil, je již nerozhodné, že stěžovatel rovněž nedoložil splnění podmínky podle § 105 odst. 2 s. ř. s.

Nad rámec výše uvedeného Nejvyšší správní soud konstatuje, že stěžovatel s podáním kasační stížnosti spojil další podání, a to námitku podjatosti a podnět ke kárnému řízení proti soudcům Krajského soudu v Brně JUDr. Davidu Rausovi, Mgr. Kateřině Kopečkové a Mgr. Petru Šebkovi.

V případě vznesené námitky podjatosti vzhledem k tomu, že řízení již bylo ukončeno usnesením, které bylo napadeno kasační stížností, nelze již samostatně rozhodovat o podjatosti či nepodjatosti soudců, kteří ve věci již rozhodli. Namítá-li účastník řízení podjatost soudce, může tak učinit pouze ve lhůtě stanovené v § 8 odst. 5 s. ř. s., navíc do doby, než je rozhodnuto. Podal-li stěžovatel námitku až poté, kdy dotčení soudci rozhodli, nemůže Nejvyšší správní soud ex post samostatně zkoumat oprávněnost takové námitky, popř. soudce, který již rozhodnutí ve věci vydal, z řízení vyloučit; námitkou by se mohl NSS zabývat, pokud by posuzoval kasační stížnost meritorně, to se však nestalo, neboť řízení muselo být zastaveno.

Co se týče návrhu na zahájení kárného řízení s výše uvedenými soudci, Nejvyšší správní soud nemá v této věci pravomoc činit opatření. Podle ustanovení § 2 s. ř. s. ve správním soudnictví poskytují soudy ochranu veřejným subjektivním právům fyzických i právnických osob způsobem stanoveným tímto zákonem a za podmínek stanovených tímto nebo zvláštním zákonem, a rozhodují v dalších věcech, v nichž tak stanoví tento zákon. Pravomoc správních soudů je pak upravena ustanovením § 4 s. ř. s., podle jehož odstavce 1 soudy ve správním soudnictví rozhodují o: a) žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, b) ochraně proti nečinnosti správního orgánu, c) ochraně před nezákonným zásahem správního orgánu a d) kompetenčních žalobách. Podle odstavce 2 cit. ustanovení ve správním soudnictví dále soudy rozhodují ve věcech volebních a ve věcech místního referenda, ve věcech politických stran a politických hnutí a o zrušení opatření obecné povahy nebo jeho částí pro rozpor se zákonem.

Působnost Nejvyššího správního soudu je upravena v § 12 s. ř. s., podle kterého Nejvyšší správní soud jako vrcholný soudní orgán ve věcech patřících do pravomoci soudů ve správním soudnictví zajišťuje jednotu a zákonnost rozhodování tím, že rozhoduje o kasačních stížnostech v případech stanovených tímto zákonem, a dále rozhoduje v dalších případech stanovených tímto nebo zvláštním zákonem.

pokračování

Nejvyšší správní soud je sice kárným soudem dle § 3 zák. č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů; kárné senáty zdejšího soudu však rozhodují až o kárných návrzích podaných kárnými navrhovateli. Kárné řízení se zahajuje na návrh; podle § 8 odst. 2 cit. zákona návrh na zahájení kárného řízení o kárné odpovědnosti soudce jsou oprávněni podat:

- a) prezident republiky proti kterémukoliv soudci,
- b) ministr spravedlnosti proti kterémukoliv soudci,
- c) předseda Nejvyššího soudu proti kterémukoliv soudci tohoto soudu a dále proti soudci soudu nižšího stupně jednájícího ve věcech patřících do pravomoci soudů, v nichž je Nejvyšší soud vrcholným soudním orgánem,
- d) předseda Nejvyššího správního soudu proti kterémukoliv soudci tohoto soudu a proti soudci soudu nižšího stupně jednájícího ve věcech patřících do pravomoci soudů, v nichž je Nejvyšší správní soud vrcholným soudním orgánem,
- e) předseda vrchního soudu proti kterémukoliv soudci příslušného vrchního soudu a dále proti soudci soudu nižšího stupně,
- f) předseda krajského soudu proti kterémukoliv soudci příslušného krajského soudu a proti soudci okresního soudu,
- g) předseda okresního soudu proti soudci příslušného okresního soudu a proti soudci jiného okresního soudu.

Má-li stěžovatel za to, že uvedení soudci se dopustili svým jednáním kárného provinění, je možné uplatnit podnět u předsedy Krajského soudu v Brně (popř. jiného kárného navrhovatele), který je v daném případě kompetentní k dalšímu postupu.

Výrok o nákladech řízení o kasační stížnosti se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. května 2015

JUDr. Jakub Camrda
předseda senátu